

for tidlig færdig med sit Arbejde; jeg udtalte Ønsket om, at den havde beholdt Sagerne i Vinter for at gaa længere til Bunds i dem, end den efter min Mening har gjort. Jeg føler mig forvisset om, at der baa under Honorarerne og Postombæringerne er Poster, vi ad Aare ville komme til at indskrænke en Del.

Med Hensyn til Revisoren tror jeg nok, at jeg sagde ordret omtrent følgende: Ovre paa Mors have en Del af os en Følelse af, at den lokale Revisor, som er udsendt efter den Revisionsmetode, der blev fastsat af Indenrigsminister Munch, er noget vilkaarlig, og at hans Indberetning til Inspektoratet ikke til enhver Tid er fuldstændig stemmende med Sandheden. Og jeg begrundede min Udtalelse. Jeg anmodede Indenrigsministeren om at ville formaa Inspektøren til at give et andet Svar, end han har givet den nævnte Formand. Jeg mente paa ingen Maade, som Indenrigsministeren vilde give det Udseende af, at Revisoren gaar for strengt frem — paa ingen mulig Maade. Jeg mener, at naar der skal revideres, skal der revideres til Bunds, men den af mig omtalte Formand klagede netop over, at det ikke var sket; var der blevet revideret til Bunds, vilde forsikrer han efter sin bedste Overbevisning, Indberetningen være over ikke 50, men 100 Kr. forkert. Jeg vil derfor gerne endnu en Gang anmode Indenrigsministeren om at formaa Inspektøren til at give de Oplysninger, som han nu engang har — og Indenrigsministeren ved meget godt, hvad det er for Oplysninger, den vedkommende ønskede at faa.

Den højtærede Trafikminister vil jeg bringe en Tak for, at Traadene fra Karby til Næssund ere blevne bevarede. Det vil selvfølgelig afhjælpe en Del af Savnet, men naar nu de private Mænd — jeg husker i Øjeblikket ikke, hvor mange det er, en 9—10 Stykker —, som have deres private Telefon, en skønne Dag sige nej; ligge vi der alligevel med Smerten, og jeg tror fremdeles, at man havde gjort vel i at lade os beholde denne, jeg kan vel sige uskyldige Telegrafstation med de 200 Kr.; thi de gaa saamænd alligevel.

Overfor den højtærede Justitsminister, som gjorde mig opmærksom paa, at den i Anmærkningerne Sp. 964 omtalte Assistent i Finansministeriet i Henhold til Lov er Sekretær ved Fængselsvæsenet, vil jeg sige, at det er ganske rigtigt, at jeg har været med dertil, det husker jeg meget godt, men det var ikke den Assistent, jeg særlig tænkte paa. Naar den højtærede Justits-

minister vil se nøjere efter i selve Anmærkningerne, vil han finde, at der er endnu en Assistent fra Finansministeriet, der faar et Honorar her, og han vil nok ogsaa finde den Kopist, som faar Honorarer paa to Konti. Jeg er aldeles overbevist om, at den højtærede Justitsminister, naar han gaar det nøje efter, hvad jeg for øvrigt ikke tvivler om, at han har gjort, vil være enig med mig i, at der ogsaa i Justitsministeriet er en Del Honorarer, som i Virkeligheden burde fjernes.

Konseilspræsidenten og Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Da Klokken er saa mange, og da al Ting skal have en Ende, ogsaa Finanslovens første Behandling, skal jeg befitte mig paa at indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger. Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) har bebrejdet mig, at jeg har glemt, at en af hans bekendte i Jylland i Fjor har indsendt et Andragende til Krigsministeriet om en Erstatning, fordi han mente, at hans Heste vare blevne smittede efter Manøvrerne af de Heste, der vare installerede hos ham, skal jeg sige, at han maa undskylde, at jeg har glemt dette Andragende, men det er besvaret, og Besvarelsen er selvfølgelig i Overensstemmelse med de Undersøgelser, der ere foretagne. Men da jeg mellem Aar og Dag modtager flere hundrede Andragender, er det mig umuligt at huske hvert enkelt.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) var ikke rigtig tilfreds med, hvad jeg i Dag har lovet: at jeg vil lade delegerede fra Statens statistiske Bureau træde sammen med delegerede fra den af min Forgænger nedsatte Kommission angaaende Lønningsforholdene ved Orlogsværftet; han mente, at det var bedst, at Statistisk Bureau havde den Sag alene. Jeg kan ikke føje det ærede Medlem i den Retning. Det bliver, som jeg har sagt; thi jeg tror ikke, at Statistisk Bureau vil kunne finde ud af hele det store Materiale uden i Forbindelse med Orlogsværftets Embedsmænd.

Naar det ærede Medlem derefter spørger mig, om jeg paa Grundlag af det Resultat, der fremkommer af det Arbejde, der nu skal foretages af de delegerede fra de to Sider, jeg her har nævnt, vil fremsætte et Lovforslag om forhøjede Lønninger til Arbejderne paa Orlogsværftet, skal jeg dertil svare: Nej, det vil jeg ikke paa Forhaand sige noget om. Det, som jeg vil formaa de delegerede til, er at tilveje